

Köszöntjük a 95 éves dr. Hajnal Endrét

leveles kalkulátor, üzem- és munkaszervező, ügyviteli szervező képesítéseket szerzett.

59 éven át dolgozott a textiliparban. Tevékenykedett a Textil Központban, egy konfekcionáló magánvállalkozásnál. 1948-tól a Magyar Pamutiparhoz került, ahol szövőgépen is dolgozott, majd a számviteli területen folytatta munkáját. 1950-től jogfolytonosan a Hazai Pamutszövő Gyár dolgozója lett, számviteli munkakörben és üzemszervezői beosztásban hasznosította szak tudását és tapasztalatait. Aktívan tevékenykedett a Hollerith rendszerű gépi adatfeldolgozás bevezetésében, először a kikészítőüzemek színezék-vegyyszer elszámolását végezte ezzel a módszerrel. Ezzel párhuzamosan a Pamutipari Igazgatóságon az elő- és utókalkulációk új rendszerének kidolgozásában vett részt. 1960-tól a Könnyűipari Gépi Adatfeldolgozó Vállalatnál dolgozott, ennek később vezetője lett. 1966-ban a Könnyűipari Szervezési Intézetbe került, főként a gyapjúipari vállalatok adatfeldolgozását szervezte. 1969-től részt vett a IV. ötéves terv könnyűipari részének matematikai modellezésében és számítástechnikai rendszerű tervezésében. Az 1972-ben létrejött Számító Központban a dolgozók betanítását irányította. Ezt követően a Könnyűipari Minisztériumba került. Elsősorban textilipari rekonstrukció számítógépes anyagi- és teljesítmény elszámolásával foglalkozott. Az újonnan termelésbe helyezett gépek ki-

használásának javítását célzó ENSZ Unido szakértők bevonását koordinálta. A Könnyűipari Módszertani és Továbbképző Intézet keretén belül működő munkacsoportban azon munkálkodott, hogy a külföldi szervezők munkamódszerei hatékonyan átadásra kerüljenek. Összesen 43 vállalatnál vezették be ezeket a munka- és üzemszervezési módszereket, 10–25% termelékenységnövekedést elérve.

Dolgozott több külföldi országban is, többek között Grúziában, Mongóliában és Litvániában segítette a textilüzemek szervezés munkálatait. Előadó volt az Észti Akadémián és a Szófia Egyetemen. Három munka- és üzemszervezési oktatófilm elkészítésében vett részt, ezeket külföldön is hasznosították.

1987-ben vonult nyugállományba, de továbbra is aktív maradt. A külföldi kapcsolatok létrehozását elősegítő minisztériumi háttérintézményben, a TEXTIL-PROGRESS Kft.-ben is tevékenykedett. 1993-tól a FÉKON NETT bajai üzemével foglalkozott, a tulajdonváltás után létrehozott NETTI-TEX Kft.-t 2001-ig vezette. 80 éves korában vált meg a napi kötött elfoglaltsággal járó munkától.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek 1953 óta tagja, a Textilipari Tervgazdaság folyóirat egyik alapítója. Munkatársaival együtt dolgozták ki egyesületünk számviteli rendjét. A később megalakuló számvizsgáló bizottságban végezte ellenőrző munkáját, majd az ellenőrző bizottságban folytatta. Az ipargazdasági szakosztály keretein belül aktívan tevékenykedett, számos előadást tartott országszerte a textilüzemekben.

Eredményes munkásságát a Munka Érdemrend ezüst fokozatával és számos további kitüntetéssel ismerték el. 1995-ben a TMTE Kiváló Egyesületi Munkáért kitüntetés adományozásával ismerte el kimagasló tevékenységét.

Tisztelettel köszöntjük 95. születésnapján és jó egészséget kívánunk dr. Hajnal Endrének.

Köszöntjük Somlai Pétert 70. születésnapján

el, ahol hét évig dolgozott, többek között festődevezetőként. Ezt követően a BUDAFLAX Lenfonó és Szövőipari Vállalat győri gyárában folytatta szakmai pályáját. Több munkakörben is tevékenykedett, festődevezető, kikészítő gyárrészlegvezető beosztásban kamatoztatta tudását. Később az üzem főmérnöke lett, 2013 őszéig látta el a gyár műszaki vezetését. Vezetői erényei közé tartozott az

Somlai Péter 1947. augusztus 20-án született Pápán, középiskolai tanulmányait a veszprémi Vegyipari Technikumban végezte. A Pardubicei Egyetemen tanult tovább, textilkémiai tanulmányokat folytatott és 1971-ben okleveles vegyész mérnökként diplomázott. Először a győri Richards cégnél helyezkedett

innováció szem előtt tartása, az új kikészítő eljárások tanulmányozása és lehetőség szerinti alkalmazása. A kutatómunkába is bekapcsolódott, többek között a Budapesti Műszaki Egyetemen együttműködve az enzimes kezelések, a folyékony ammóniás kikészítések területén elért hazai eredményekhez nagyban hozzájárult.

1971-től a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület aktív tagja, a Textilvegyész és Kolorista szakosztály munkájában vett részt. Számos előadást tartott az egyesület rendezvényein, konferenciáin. Több szakcikke jelent meg a Magyar Textiltechnikában, egyéb folyóiratokban. 2012-ben a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület vezetősége a Textilipar Fejlesztéséért éremmel tüntette ki. Kimagasló szakmai munkásságának méltatását az Egyesület 2014-ben megörökítette a Szellemi örökségünk albumban.

Tisztelettel köszöntjük 70. születésnapján, jó egészséget és hosszú életet kívánunk!

Köszöntjük a vas-, gyémánt- és aranydiplomás kollégáinkat

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem vas-, gyémánt- és arany diplomával ismeri el az egyetemen 65, 60 ill. 50 éve végzett és eredményes mérnöki tevékenységet folytató mérnököket.

A textilszakmában tevékenykedők közül ebben az évben a következők részesültek jubileumi diplomában:

Gépészmérnökök

Vas diplomások

Brezovsky Endre: Üzemtechnológus, majd gyári energetikus volt. Az egyik nyolc gyárból nagyvállalattá alakult cég főenergetikusaként dolgozott 1987. évi nyugdíjazásáig. Fő feladata volt az energetikai berendezések felújításának, rekonstrukciójának irányítása a gazdaságossági és környezetvédelmi szempontok érvényesítésével.

Dr. Kerényi István: A BME Textiltechnológiai tan-székén kezdett dolgozni, majd a Magyar Selyemipar Vállalatnál dolgozott különböző vezetői beosztásokban. Később a Budapesti Vállalati Gyártmány- és Mintafejlesztési Központját vezette. A fonalterjedelmesítéssel foglalkozó tudományos munkájával kandidátusi fokozatot szerzett. Tagja az MTA Szál- és Kompozittechnológiai Bizottságának.

Gyémánt diplomások

Czagányi Zsuzsanna: A Textilipari Kutató Intézetben, majd ennek jogutódjánál az INNOVATEXT Rt.-nél dolgozott. A szálanyagok elektrosztatikus feltöltődését és annak eliminálását kutatta, az új szerkezetű kötőfonalak felhasználási lehetőségeivel foglalkozott. Az intézet kötő-hurkolóipari osztálya vezetőjeként tevékenykedett nyugdíjazásáig.

Geiger Tibor: A Magyar Gyapjúfonó- és Szövőgyárban kezdett dolgozni, majd a Hazai Fésűsfonó és Szövőgyárban textiltervezőként tevékenykedett. Ezt követően a Könnyűipari Minisztériumban, majd az Anyag- és Árhivatalban ruházati- ill. könnyűipari osztályvezető volt, végül a Kereskedelmi Minisztériumban főosztályvezető-helyettesként dolgozott.

Téri Rudolf: Dolgozott a Gyapjúmosó- és Szövőgyárban, a kőszegi Erste Ungarische Filz-, Tuch- und Fezfabrik (Nemez és Posztógyár) üzemből, majd az akkor alakult Textilipari Kutató Intézetben. 25 évi kutató-intézeti munka után a Magyar Szabványügyi Hivatalból ment nyugdíjba.

Arany diplomások

Árvai Lajos: A Magyar Viscosagyárban dolgozott, a viszkóz-üzem rekonstrukciójával, az akrilszál-gyártással foglalkozott (ennek az üzemrésznek később gyáregység-vezetője lett), majd a Zoltek Rt.-nél a szénszálgyártás területén tevékenykedett.

Bodoki József: Az Újpesti Cérnagyárban kezdett dolgozni. Számos műszaki beosztásban tevékenykedett, többek között az újpesti és nagyatádi üzem technológusi feladatait látta el. A Pamutfonóipari Vállalatnál folytatta munkáját. Visszatérve Újpesti Cérnagyárba főmérnökként, majd az Újpesti Gyapjúszővőgyárban termelési

főmérnökként dolgozott. Pápán a Dunitalia Kft. textilgyár üzemvezetője volt.

Bóka Lajos: A Magyar Viscosagyárban technológia-fejlesztéssel foglalkozott, majd a polipropilénrost-gyártás, ill. a Netlon-háló előállítás területén dolgozott. 1990-től saját vállalkozásában kamatoztatta tudását.

Karagics Istvánné (Budinszky Mária): A Magyar Viscosagyárban kutatómérnökként dolgozott, majd ugyanitt az alkalmazástechnikai osztály vezetői beosztásában folytatta munkáját. Ezt követően a Lőrinci Textilipari Vállalatnál marketing területen osztályvezető volt. Néhány évig a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület főtákará volt.

Winkler Istvánné (Sámuel Júlia): A Textilipari Kutató Intézetben, majd ennek jogutódjánál, az INNOVATEXT Rt.-nél dolgozott, a fizikai anyagvizsgálatok területén. 1992-től az Ipari Minisztériumban, majd a Gazdasági Minisztériumban tevékenykedett.

Vegyészmérnökök

Gyémánt diplomások

Dr. Dancs Károly: A diploma megszerzése után a Lakk- és Festékipari Kutató Intézet győri telephelyen helyezkedett el, mint kutató mérnök, később az egyik ottani textilipari vállalatnál dolgozott. 1960-tól a Magyar Viscosagyárban diszpécseri feladatokat látott el. Később más szakterületeken tevékenykedett.

Dr. Szabó Károly: A diploma megszerzése után különböző – nem textilipari – anyagok vizsgálatával foglalkozott. 1962-ben a Műanyagipari Kutató Intézetben a szintetikus szálak előállítását kutatta. Kidolgozta a polipropilén szálak gyártási technológiáját, amit a Magyar Viscosagyárban alkalmaztak. Megalkotta a bikomponensű, önterjedelmesítő szálakat.

Arany diplomások

Czinege Mária (dr. Ludvig Lászlóné): A diploma megszerzése után a Pamutnyomóipari Vállalat Textilfestőgyárának analitikai és színezéklaboratóriumába került. Ezután dolgozott a gyár technológiai osztályán, ahol a gyártási folyamatok ellenőrzése mellett fejlesztési feladatokban, új termékek bevezetésében működött közre. Ezt követően az üzemi vegyi laboratórium vezetőjének helyettese, majd vezetője volt.

Kerekes Erzsébet: Az oklevél megszerzése után a Győri Pamutszővő és Műbörgyárban helyezkedett el. Részt vett az új termékek fejlesztésében, bevezetésében. Az építőipari és műbőr üzletág gyártás-fejlesztésében is közreműködött. Később tervezőként is kamatoztatta tudását.

Kratochwill Anna Mária (Rádi Károlyné): A Fővárosi Műanyagipari Vállalatnál dolgozott, majd 1968-tól a Fonalkikészítőgyár technológusaként a poliakrilnitril-fonalak színezési és kikészítési technológiájának bevezetésével foglalkozott. Később a Fővárosi Patyolat Vállalat környezetvédelmi megbízottja, majd a Nándorfejérvári úti mosoda igazgatója volt.

Laborc Ildikó: Diplomája megvédése után a Pamutnyomóipari Vállalat Pamutkikészítőgyárában do-

gozott. Az üzemi laboratórium vezetője lett, ahol a gyár napi termeléséhez szükséges előkészítő munkákat végezte. 1974-től a technológiai osztályon fejlesztő mérnökként dolgozott. Később az üzem, majd a Pamutnyomóipari Vállalat környezetvédelmi előadója volt.

Dr. Meiszel László: A Magyar Viscosagyár kutatómérnöke, majd a vállalat Száltechnikai Kutató Intézetének tanácsadója, gyáregységi főmérnök, a Fejlesztési Intézet kutatási főmérnöke, később az intézet vezetője. 1996–2000 között a Zoltek Rt. kutatási elnökhelyettese, és az Alkalmazástechnikai Kutató Intézet igazgatója. Szénszállkutatásokkal, kompozitfejlesztésekkel foglalkozott.

Nádler Veronika (Lengyel Györgyné): A Goldberger Textilművekben a próbakonyhán, majd a technológiai osztályon dolgozott. Diplomája megszerzése után többek között a Textilipari Kutató Intézetben – a későbbi INNOVATEX Rt.-nél – mint tudományos főmunkatárs tevékenykedett, a textilnyomással és a nemszőtt textíliák kikészítésével foglalkozott.

Pataki László: A Magyar Gyapjúfonó és Szövőgyárban mint vállalati fővegyész dolgozott. 1969-ben a kikészítő és festő gyárrészleg vezetője lett. Később Hollandiában folytatta textilvegyész tevékenységét.

Újhelyi Mária: A győri Richards Finomposztó-gyárban dolgozott. 1967-től nyugdíjazásáig a győri Richards Finomposztógyár soproni leányvállalatánál, a Soproni Fésűsfonógyárnál a laboratórium vezetője, majd festő üzemvezetője volt.

Varga Mária: Textilvegyész technikusként dolgozott a Fővárosi Patyolat Vállalatnál. Az egyetemi évek alatt és a diploma megszerzése után a Helyiipari Kutató Intézetben dolgozott. Feladata volt az országban levő Patyolat Vállalatok rendszeres ellenőrzése és technológiai támogatása. Textilkikészítő szakterületen igazságügyi szakértőként tevékenykedett.

Wölfinger Csaba: A diploma megszerzését követően a Magyar Viscosagyárban mérnök-technológus osztásban helyezkedett el, ahol a szintetikus szálak (különösen poliamid) gyártásával, technológiai ellenőrzésével foglalkozott. Később egyéb, nem textilipari szakterületeken tevékenykedett.

* * *

A kitüntetetteknek gratulálunk és valamennyiüknek jó egészséget kívánunk.

Boldizsár János 1919–1917

2017. június 25-én 98. életévében eltávozott közülünk a tisztítószakma népszerű és nagyra becsült szakembere. Boldizsár János először egy kelmefestő-vegytisztító kisüzemben szerzett kiváló eredménnyel segédlevelet. A háború után Tóth Ödön cégénél dolgozott, a technológiai ismeretek mellett a színező- és tisztítógépek iránti érdeklődése fokozódott. Elvégezte a gépipari technikumot, majd az újonnan

alakult Patyolat Vállalathoz került. Műszaki fejlesztésekkel, beruházásokkal foglalkozott 1954-ig, majd a Mosógépgyár igazgatója lett. Ezután a Patyolat karbantartó üzemének vezetőjeként tevékenykedett, ahol az

aktív színes visszanyerők hazai gyártása folyt. A Patyolat központ műszaki osztályvezetőjeként dolgozott tovább nyugdíjazásáig. Ekkor sem szakadt el a szakmától, hosszú évekig az egészségügyi mosodák gépeinek javítását segítette.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek 1964-től volt aktív tagja, a textiltisztító szakosztályban sokáig fáradhatatlanul végzett egyesületi munkát. Később az ipartörténeti és hagyományörző szakosztályban tevékenykedett, amelynek vezetőségi tagjaként munkálkodott. A Textilmúzeum szakkiállításának létrehozását és gyűjteménygyarapítását személyes tanácsaival és anyagaival nagyban segítette. Több szakmatörténeti – technológiákkal és fejlesztésükkel foglalkozó – összeállítást is készített.

Emlékét kegyelettel megőrizzük, nyugodjék békében.